

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 92.

Sjette Sessions anden Samling.

36te Møde.

Mandagen den 19de Februar (Aften Kl. 7.)

(Fortf.)

Krigsministeren (fortf.): Jeg skal ikke insistere videre paa dette Spørgsmaal for Diebliftet; skøndt det vistnok vilde have været meget ønskeligt, om man kunde være kommen disse Embedsmænd tilhjælp med en højere Gage, saameget mere som deres Udgifter for Fremtiden til Avancement ikke ere af stor Betydning, men de fleste af dem ville rimeligvis blive staaende i den Stilling, hvori de nu ere. For en Committeret i Ministeriet er ligeledes ønsket en Forhøielse i Gageringen af 200 Rd. Dertil forekommer mig ogsaa at være særdeles Anledning; thi en Contoirchef kan have 1800 Rd., som den Committerede nu har, og det var dog høist rimeligt og billigt, at den Committerede var bedre gageret end Contoirchefen.

Endelig er der under Punkt 5 foreslaaet en Gage til en Volonteur, som ligeledes ikke er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal dertil bemærke, at denne Volonteur er Reserveofficer og har derhos taget den kameralistiske Examen; det vilde have været ønskeligt for Ministeriet at beholde denne Mand, men, naar der ikke kan bevilges Gage til ham, vil det ikke være muligt at beholde ham. Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om Revisionen, et Spørgsmaal, som jo har været forhandlet meget ofte i de senere Aar, ogsaa i den allerførste Tid, og jeg har naturligvis hert fundet saameget mere Opfordring til saavidt muligt at sætte mig ind i de herhenhørende Forhold. Der er først af et Mindretal foreslaaet, at der aldeles

Intet skal bevilges til Revisionen, og at den altsaa nu ganske skal ophøre. Hvad de ældre Regnskaber angaaer, saa forekommer dette Forslag mig at være aldeles utilraadeligt; man maa nemlig vel lægge Mærke til, at man ikke kan behandle Statsregnskaber og Statsmidler ganske paa samme Maade, som en privat Mand kan gjøre; her ere Forpligtelser at opfylde, som en Regjering ikke kan tilfidesætte, i alt Fald ikke uden de betænkeligste Følger. Naar man nu altsaa vil tage den Beslutning, at ingen af de tilbagestaaende ældre Regnskaber skulle revideres, saa vil det have til Følge først, at flere af de Regnskabspligtige, som allerede have erlagt ikke ubetydelige Summer, ville komme i et ganske besynderligt og uheldigt Forhold til dem, hvis Regnskaber ikke blive reviderede. En anden Følge, som ogsaa har sin store Betydning, er den, at der blandt de Regnskabspligtige, hvis Regnskaber ikke hidtil ere reviderede, kan være flere, som kunne være komne til Overbeviisning om, at de have aflagt et Regnskab, sig selv til Skade. Naar de nu træde frem og forlange Godtgjørelse for Summer, de formene at have tilgode, naar Regnskabet bliver efterseet, hvorledes vil man saa afvise dem? Eller vil man ubetinget kunne gaae ind paa at udbetale dem, hvad de fordre? Det blev af den ærede Ordfører spurgt, om ikke Ministeriet havde til Hensigt at indføre Maanedvsregnskaber; dertil kan jeg svare, at det er Tilfældet, det er paatænkt, men, hvis det skulde kunne gienneføres at indføre Maanedvsregnskaber, og som Følge deraf ogsaa en hængslemæssigere Revision, saa er det aldeles ugjortligt for Diebliftet at afslutte Revisionen. Det er aldeles ugjortligt, fordi det sædvanlige Revisionspersonale maa fra 1ste Mai